

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus in alba veste illusus remittitur Art. & Hom. XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Simplicium
consolatio.
Prudentia
seculi quæ.

Simplices di-
ligi à Deo, &
à mundo de-
spici, non
esse mirum.

Gaudendū
in contem-
ptu sui.

est animo, nec caller prudentiam huius mundi, si propterea despicitur deci-
pitur ve, consoletur, quoniam Dominus Iesus spretus est quoq; quia iuxta se-
culi prudentiam noluit agere vt se liberaret. Seculi consuetudo atq; pruden-
tia est, adulari, loqui placentia, venari gratiam fauoresq; hominum, quæ sua
sunt quærere, neminem velle offendere, & huiusmodi alia quæ non sunt syn-
cera, quandoquidem conscientia, puritatisq; cordis repugnant. Simpliciter enim
Deus diligit. Verum nihil hic mirum homines simplices, seculiq; pruden-
tiam ignorantes, beatos haberi, amariq; à Christo, à mundo despici, quan-
do Apostolus de seipso quoq; dicit: *Spectaculum facti sumus & angelis, & homi-
nibus, &c. omnium peripsema vsque adhuc.* Proinde elige quicquid patiendum
est, pati, antequam consentias, vt pœnas euadas, adulari. Quinto discite hic, qui
Christo vis conformari, gaudere in contemptu tui: & ibi tunc magis gaude,
quanto minor est ratio quare contemnaris, hoc est, quanto simplicitas & in-
nocentia est in causa, Deiq; timor, quare sperneris, & quare tui despectum tu
non euitas. Tunc enim instat ratio merendi, dum Christus causa est quare pa-
teris. Ama igitur nesciri & vilis reputari. Ita age in despectionibus & inter
iniurias, inter dolos & fraudes, quasi qui non intelligas, aut qui non sentias.
Et si homines patientiam hanc tuam cœperint deridere, stulticiaq; eandem
imputare, tibiq; quasi stolido & ignauro, ac quasi ei qui non audeat, aut se de-
fendere nequeat illudere, gaude quod virtuti hoc tuæ non ascribitur, ne vir-
tutis non habeas hic remunerationem, nec gloriam super terram, sed in cœlo.

IESUS IN ALBA VESTE ILLUSUS REMITTITVR,
Articulus. XXIX.

Herodes autem illusit Iesum, indutumque veste alba, re-
misit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes & Pilatus
in ipsa die. Nam antea inimici erant ad inuicem.

HOMILIA XXIX.

Luca 23.

Vestis alba
forma quæ.

Ductio hæc
Iesu quantis
iniurijs ple-
na fuerit.

Herodes rex videns Christum nullum operari miraculum, aduertensq;
se à Pilato honoratum, decreuerat eundem iterum honorare. Quam-
obrem remisit Iesum iterum ad Pilatum, sed illudum alba veste. Neq;
enim superbia suffecit Herodis, vt Dominum Iesum ipse cum exercitu suo
contempisset, nisi & apud alios ipsum contemptum redderet. Idcirco quo ab
omnibus, qui intuerentur illum, vt fatuus haberetur, contemnereturq;, in-
duit eum alba veste, quam scapularis monastici tradunt formam habuisse: &
erat vestis, qua ab alijs fatui discernebantur hominibus. Hoc modo illudum,
remisit ad Pilatum. Vide tu iam, in quanta ducitur ignominia, quibus affici-
citur iniurijs inter eundem Dominus Iesus, cuius creuit tam opprobrium
quam dolor in singulis ductionibus. Furiosi enim canes cum clamore & stre-
pitu truculenter illum arripiunt, atq; per ciuitatis medium perducunt, omni-
bus Iesum vt fatuum, illudum, magisq; illudendum offerentes. Inter hos alij
rident, alij insultant, cantant alij, iterumq; alij lutum, lapidesq; in eum tanquã
in fatuum proiciunt. Deinde truditur, impelliturq; & cum vestis esset lon-
ga qua indutus erat, super quam vbi calcauerat cadebat, trahitur etiam magis
inter.

Interdum, quam ducitur. Neque enim se poterat erigere, ligatas habens manus. Hæc autem omnia contumeliosa palam illi irrogabant, quo illum cunctis despicabilem, quasi ex mandato iudiciove Herodis, redderent. Vide iterum hic, & ex animo compatere Domino Iesu, qui cum infinita sit sapientia Dei Patris, propter te stultus vocari, vestiri, agi, illudque voluit. Attende in quo dolore ibat angustiat. Accurrebant homines, rem nouam seu spectaculum contemplantes, probrosa verba quæ in eum dicebantur, audiunt, videntque Iesum vt mutum, vt agnum, vt omnium quorum accusabatur reum, fatuorum veste amictum. Vident in eius facie sputa, sanguinem, tumores, liuoresque inhærentes: quod nonnulli (vt sic) admirabantur, quidam gaudebant: alij verò (quod verisimile est) tantam iniuriam opprobriumque innocentis videntes, præ compassione lachrymabantur.

Vestium præciositas, curiositasque, quam sit vitanda cuique Christiano.

DOcet nos probrosa hæc vestis Christi, ne preciosarum vestium appetitus nobis subrepat, multo minus, vt imperet. Nam hic appetitus inordinatus, delectatioque nouarum preciosarumque vestium, quamuis fœminarum potius sit quam virorum, inueniuntur tamen viri quidam penè effœminati in hoc, quod vestibus volunt ornari preciosis. Verùm quid tu preciosis Christiane ornaris vestibus, quando Christus rex caputque tuum, fatuorum vestis patitur pro te illusionem? Lege epistolas, tam Petri, quam Pauli, 1. Petri 3. & vide quam damnarint preciosarum vestium appetitum. Et quid dico appetitum, cum vsum quoque reprehendant, qui non est tamen reprehensibilis, nisi propter appetitum, hoc est propter delectationem, aut propter scandalum? Potest enim fieri, vt quis propter officij statusve excellentiam preciosiori vtatur veste absque vilo peccato, soli consuetudini aut statui, non desiderio seruiens: & tunc potissimè, si non fiat cum excessu & scandalo proximi, nec cum aliqua nouitate introducenda. Verùm quia dixi vsum damnabilem propter appetitum, cogor (quod facile est) ostendere hoc ex pauperibus, aut etiam religiosis quibusdam, qui ex voto professionis ad paupertatem obligantur, quique vilitatem rusticitatemque profiteri tenentur. Horum enim multum aded sunt solliciti, vt de meliori panno vestiantur, vt non deliciarum honorumque, sed simplicitatis & abiectiois potius videantur renegatores. Hæc igitur curiositas, cum in cunctis sit mortalibus vana ac reprehensibilis, in monachis tamen præcipuè est damnabilis ac perniciofa, quos non vestium, sed morum ornare debet pulchritudo. Neque enim vestium appetere debent gloriam iij, quos habitus & professio monstrant mundo velle esse despectos. Inter hos tamen, aliosque pauperes multos reperiuntur non pauci, quos studium hoc vexat vanitatis, vt pannos optent preciosos ad vestes, præferantque vilibus meliores. Certè monacho, etsi illi potissimè congruat, non tamen solis monachis, sed cuius etiam Christiano (cuius professio est Christi sequi humilitatem) conuenit, curiositatem multitudinemque aspernari vestium. Scimus vestem, ad arcendum frigus & tegendam nuditatem, in vsum venire. Quid ergo querit Christianus preciositatem in vestibus? An melius corporis nuditatem preciosa, quam vilis vestis tegit? Aut fortasse in preciosa veste tu quoque es melior? Idem es, crede mihi, & in vili & in preciosa veste, nisi quia preciosam

Compatien-
dum Domi-
no Iesu.

Vestium præ-
ciosarum ap-
petitus quæ
sit damna-
bilis.

1. Tim. 2.

Veste præ-
ciosiori quo-
modo qui-
busdam sine
peccato vti
liceat.

Curiositas
vestium quæ
in religioso
damnabilis
ac perniciofa.

Vestium cu-
riositas ac
multitudo
quam sit cui-
libet Chri-
stiano asper-
nanda.